

såsom proportionswis icke mycket gamla; men Ruinerne efter Påstum, på hwilka den Egyptiske Stylen icke kan misåkännas, äro mycket mera gällande witnessbörder.

Efter Appiske Landsvägen, som sträckte sig ifrån Rom til Capua, ser man ännu stora Qwarleswor, hwilka röja des förträffeliga anläggning. Den war den äldste och rygbaraste af alla Romerske Landsvägar, med slåte Kiselstenar belagd, af hwilka man ser många af 4 til 5 fots Diameter. Dese woro hopfogade med en besynnerlig Perart, hvarmedelst de fingo det ogemena bestånd, som så många Secler icke kunnat förstöra. Bredden så wäl af denne Appiske, som den Flaminske Landsvägen, utgör omkring 14 fot.

Horatiernes och Curiatiernes egentliga Grafwård låg nära wid Via Appia. Helt nära til Stället, där den war belägen, ligger et Winberg, som tilhörer en Romersk Adelsman, wid namn Bellotti, där jag tilbragte två dagar i Win-anden. Wi bodde uti Templet, som efter Hannibals aftåg upbygdes Deo rediculo til ära, och i hvars murar Bellotti låtit inreda rum. Detta forna Tempel låg utanföre Capuanske Porten, ungefär en half Tytt mil ifrån Rom, emellan Latinske och Appiske Landsvägarne, och på samma Ställe, där den store Carthaginensiske Fältherren upslagit sit Läger under Roms Belägring. Ehuru detta Winberg syntes mig och andre ganska behagligt, återlängtrade dock alla de därwarande Damerne til Staden.